

порядок формування (набуття) майна, порядок використання (експлуатації) майна, порядок вибуття (відчуження або повернення власнику) майна акціонерного товариства, а також порядок звернення стягнення на майно його кредиторами.

Література

1. Господарський кодекс України станом на 19 березня 2014 року // Відомості Верховної Ради України – 2003. – № 18 – Ст. 144.
2. Цивільний кодекс України станом на 16 січня 2014 року // Відомості Верховної Ради України. – 2003. – № 40. – Ст. 356
3. Щербина В. С. Поняття та зміст правового режиму майна суб'єктів господарювання/ В. С. Щербина //Юридична Україна. – 2013. – № 1. – С. 71-79
4. Пацурківський Ю. П. Правий режим майна суб'єктів підприємницької діяльності: монографія / Ю. П. Пацурківський. – Чернівці : Рута, 2012. – 248 с.
5. Янкова О. О. Правове регулювання статутного фонду комерційних організацій: автореф. дис... канд. юр. наук : 12.00.04. / О. О. Янкова – Донецьк, 2010. – 19 с.

УДК 346.1.346.9 (043.2)

Денисенко Ю. М., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Шишка Р. Б., д.ю.н., професор

ПІДСТАВИ ГОСПОДАРСЬКО-ПРАВОВОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Відповідно до концептуальних підходів В. С. Щербини, підстави господарсько-правової відповідальності поділяються на юридичні та фактичні. Під юридичними підставами автор розуміє наявність правового документа, оформленого у встановленому законом порядку, який містить характеристику неправомірної поведінки суб'єкта господарської діяльності і передбачає за неї відповідальність, встановлену законом чи договором.

Фактичними підставами господарсько-правової відповідальності В. С. Щербина вважає життєві ситуації, що характеризуються законом як неправомірні, тобто господарські правопорушення [2].

Пропорушення як фактична підстава юридичної відповідальності у господарському праві та господарському процесі має свої особливості. Традиційно склад правопорушення включає в себе такі складові, як суб'єкт, суб'єктивну сторону, об'єкт, об'єктивну сторону. Проте у господарському праві наявність складових об'єктивної та суб'єктивної сторони

господарського правопорушення мають бути присутні при застосуванні, як правило, такого виду відповідальності, як відшкодування збитків. В інших випадках досить лише наявність протиправної поведінки, а у разі застосування штрафних санкцій – ще й вини.

Сьогодні, під підставами господарсько-правової відповідальності розуміють, вчинені суб'єктами господарської діяльності, правопорушення у сфері господарювання. Зокрема, як впливає з класичного джерела теорії держави і права, правопорушення – це суспільно небезпечне або шкідливе неправомірне (протиправне) винне діяння (дія або бездіяльність) деліктоздатної особи, яке спричиняє юридичну відповідальність [3].

Підставою виникнення зобов'язань і відповідальності за їх невиконання може бути також договір, у якому конкретизуються передбачені законом санкції.

Характерними ознаками господарсько-правової відповідальності, які відмежовують даний вид відповідальності від інших, зокрема цивільної, адміністративної, є:

Сфера поширення даного виду відповідальності. Господарсько-правова відповідальність знаходить своє відображення лише у однорідній категорії суспільних відносин, які регулюються нормами господарського права – це, насамперед, господарсько-майнові та/або господарські відносини;

Юридична підстава господарсько-правової відповідальності – акти, виключно господарського законодавства та господарські договори, які юридично посвідчують факт вчинення господарського правопорушення суб'єкта господарювання;

Особливі фактичні підстави. Фактичними підставами господарської відповідальності є правопорушення у сфері господарювання, за вчинення якого закон та/або договором передбачена належна та необхідна міра відповідальності;

Характерною ознакою господарсько-правової відповідальності є специфічне коло суб'єктів, адже, суб'єктами можуть бути лише учасники господарських правовідносин;

Обмежене коло заходів впливу на порушника господарських відносин – відшкодування збитків, штрафні санкції, оперативно-господарські санкції, адміністративно-господарські санкції тощо.

При визначенні поняття «господарське правопорушення», як однієї з підстав господарської відповідальності, необхідно відмежувати це поняття, яке передбачає господарську відповідальність, від правопорушення у сфері господарської діяльності (злочин), що спричиняє кримінальну відповідальність.

Було б доцільно, закріпити на законодавчому рівні дефініцію господарського правопорушення. Це полегшить практичне застосування господарської відповідальності.

Керуючись загальними положеннями теорії держави та права, господарське правопорушення – це передбачене законом або договором протиправне діяння (дія і бездіяльність), вчинене суб'єктом господарювання в процесі здійснення ним господарської діяльності, яке тягне за собою господарську відповідальність.

Отже, враховуючи викладені вище обставини, можна дійти таких висновків. Серед підстав господарсько-правової відповідальності виокремлюють нормативні, процесуальні та фактичні підстави, до яких належить господарське правопорушення, визначення якого міститься у загальній теорії держави і права, яке б було доцільно закріпити на законодавчому рівні.

Література

1. Господарський кодекс України від 16 березня 2003 року № 436-IV // Відомості ВВР України. – 2003. – № 18. – Ст. 144.
2. Господарське право: Практикум /В. С. Щербина, Г. В. Пропська, О. М. Вінник та ін.; [за заг. ред. В. С. Щербини]. – К. : Юрінком Інтер, 2001. – 199 с.
3. Скакун О. Ф. Теорія держави і права: підручник / О. Ф. Скакун; [переклад з рос.]. – Харків, 2001. – 546 с.

УДК 346 (043.2)

Ігнатчик К. Є., студентка,
Юридичний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Калабська О. М., курсант,
Національна академія ДПС України
ім. Б.Хмельницького, м. Хмельницький
Науковий керівник: Козирева В. П., к.ю.н., доцент

ТЕОРЕТИКО-ПРАВОВІ ЗАСАДИ ЗАПОБІЖНИХ ЗАХОДІВ У ГОСПОДАРЬКОМУ СУДОЧИНСТВІ

Конституція України гарантує свободу підприємницької діяльності, захист конкуренції в підприємницькій діяльності [1, с. 42].

Підприємницька та інша господарська діяльність є складовою частиною суспільних відносин у будь-якій державі, забезпечують її існування та прогресивний розвиток [3, с. 160]. У зв'язку з цим істотного значення